

[Melchior]

Den enorme forvirring, der hersker i dag, og som ikke mindst gjorde det under behandlingen af momslovsforslagene for lidt siden, må regeringen faktisk tage ansvaret for. Nogle forslag, som man endnu efter anden behandling ikke kender regeringens endelige standpunkt til, må nok siges at være ringere forberedt, end det normalt er tilfældet, når forslagene kommer fra en regering, og der er mange andre ting, der har bragt grov forvirring ind i billedet.

På den anden side føler vi i CD, at den heksejagt, der går over visse dele af befolkningen og organisationerne i disse dage imod partier, imod personer, herunder landets statsminister, savner proportioner. Personlig er jeg ikke i tvivl om, at den vil komme til at straffe sig selv. Der kan være rimelighed i at kritisere, men den form for personligt angreb, genance, skalpejagt à la boulevardpresse, som vi har set fra ellers besindige menesker, må forbavse. Det er CDs grundlæggende synspunkt, som vi gav udtryk for det i redegørelsesdebatten, at regeringen skal have en passende tid at virke i. Den skal stå til ansvar, men det er et ansvar, som den har ønsket at påtage sig. De uheldige forhold, der er kommet frem i disse dage, kan godt bringe i hu, at en dårlig generalprøve alligevel kan føre til en god premiere, men man har også videre end det set, at selv en skuffende premiere kan medføre, at forestillingen spiller sig op efterhånden. Den lejlighed vil vi give regeringen, hvis den ikke direkte selv forhindrer os i det og spiller sig selv ned i orkestergraven.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den udtalelse, som CD anfører i betænkningen til det her foreliggende lovforslag, nemlig om det uheldige i ophørsdatoen for prisstoploven 26. februar. Jeg skal ikke sige, det aldrig er forekommet, for det har jeg ikke slået efter, og jeg har jo ikke nogen sekretær til at hjælpe mig, men det forekommer næsten aldrig, at overenskomster er i hus inden 1. marts. Det er derfor ikke så meget de nuværende overenskomsters udløbsdato som eventuelt kommende overenskomsters ikrafttræden, der vil interessere. Da man må forvente højspændte overenskomstforhandlinger i marts og april måned og urafstemninger i samme periode, vil det naturligvis være højst uheldigt, hvis der på det tidspunkt sker prisexplosioner efter et halvt års prisstop. Den

opfattelse, som vi har givet udtryk for i betænkningen, får i dag støtte af kontorchef i forbrugerrådet Helle Munch-Petersen, der i et interview i Politiken siger:

»Et prisstop lyder besnærende, men vi frygter, at det går ligesom sidste gang, hvor prisstigningerne blot blev udskudt til umiddelbart efter det midlertidige prisstop.«

Forbrugerrådets kontorchef, som vist er ret kyndig på disse områder, har altså konstateret, at sådan var det sidst. Nu skal prisstoppet vare i seks måneder i stedet for tre, og dér er jeg bange for, at denne lovs udløb vil virke som en bombe lige ned i en brændbar væske. Jeg synes, man har tænkt sig for dårligt om på dette punkt, men vi har ingen forventning om at blive hørt i dette spørgsmål.

Jeg benytter lejligheden til efter hr. Stetters indlæg for et øjeblik siden at sige, at vi er enige også med hensyn til igangsættelsesdatoen. Jeg ved ikke, om man skulle strække sig så langt som til lovforslagets vedtagelse, for det ser ud til at kunne trække noget ud, men den 1. september er en helt given dato, som burde være den først tænkelige. Hvis ikke regeringen selv gør det, vil vi forbeholde os inden tredjebehandlingen at stille ændringsforslag om den 1. september, netop fordi adskillige prislister har været sendt ud med ikrafttræden den 1. september, som i mange brancher er en dato, hvor sæsonen skifter.

Måtte jeg dernæst sige et par ord om det forslag, som på radikal foranledning er stillet foruden af de radikale af fremskridtspartiet og CD, og som drejer sig om de små virksomheder. Også her kan jeg dokumentere en vis sandsynlighed for, at vi har ret, idet monopoltilsynet i den redegørelse, det afgav efter det forrige midlertidige prisstop i vinteren 1976-77, siger:

»Så at sige alle igangværende sager, der foreligger til behandling i henhold til den permanente lovgivning - monopolloven, pris- og avanceloven og licitationsloven - måtte udskydes i kortere eller længere tid, ligesom planerne for de fremtidige arbejdsopgaver, der sædvanligvis udarbejdes for halvårige perioder, måtte suspenderes.«

Monopoltilsynet konkluderer, at trods alt dette var der alligevel ingen sikker påvisning af, at denne lov havde haft indflydelse på prisudviklingen over de tre måneder.